

โมเดลการมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจและการจัดการธุรกิจวิศวกรรมภาคตะวันออก เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

Business Member Participation Model and East Engineering Business Management to Support AEC

ชนกฤต แป้นปั้น*

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์งานวิจัยนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมภาคีเครือข่ายธุรกิจอุตสาหกรรม ภาคตะวันออก, 2.) เพื่อพัฒนาโมเดลการมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจวิศวกรรมภาคตะวันออก และ 3.) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจวิศวกรรมภาคตะวันออก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจวิศวกรรมภาคตะวันออก มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) มาตรฐานประมาณค่า (rating scale) และแบบสอบถามปลายเปิด (open - ended questionnaire) โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากบุคลากรในธุรกิจวิศวกรรม ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกของประเทศไทย จำนวน 480 คน ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (S.D) **สถิติอ้างอิง** ได้แก่ การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows และ LISREL Version 8.54 ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพได้ทำการวิเคราะห์เนื้อเรื่องภายใต้กระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus group) จากการศึกษาพบว่าระดับการจัดการแบบมีส่วนร่วมภาคี

เครือข่ายธุรกิจอุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญสูงสุดคือ ด้านความพร้อมของผู้ประกอบการธุรกิจวิศวกรรม รองลงมา คือ ปัจจัยการจัดการธุรกิจ ปัจจัยส่วนบุคคล และกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่ำสุดคือ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจวิศวกรรม และจากผลการวิเคราะห์ ปัจจัยเชิงสำรวจ พบว่า ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจวิศวกรรมภาคตะวันออก ประกอบด้วย ปัจจัยสามด้าน คือ ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล, ปัจจัยการมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจ, ปัจจัยการจัดการธุรกิจ ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรโดยใช้การวิเคราะห์ด้วยโมเดลลิสเรล พบว่า สิ่งเร้า/กระตุ้นทั้งสามด้านมีค่าขนาดอิทธิพลกับวินัยในตนเองค่อนข้างสูงสามารถนำไปเป็นรูปแบบในการใช้เป็นแนวทางเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการธุรกิจวิศวกรรมเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้โดยส่วนรวม

คำสำคัญ : โมเดลการมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจ/รองรับสมาคมอาเซียน

*มหาวิทยาลัยปทุมธานี

Abstract

This research aims to study 1) To study level of participation of Associate the Eastern engineering 2) To develop model of participation of Associate the Eastern engineering 3.) To check the consistency of the model of participation of Associate the Eastern engineering. The instruments used in the study were a questionnaire about their participation of Associate The Eastern engineering. It is a checklist, rating scale and open - ended questions by collecting data from a sample of personnel in the engineering business. In the eastern areas of the country. A sample size of 480 people, which is used to analyze the statistics. Basic statistics include percentage (%), mean ($\bar{x}$), standard deviation score (SD) include reference statistics. Focus Group, Factor Analysis The statistics used in the analysis, including analysis of variance, hypothesis testing by using statistical T-test, F-test, Likelihood Ratio Chi-Square Statistic (χ^2) analysis, correlation analysis, multiple regression and analysis of the causal relationship of variables by using LISREL model analysis.

The study found that the level of management involved parties to business networking industry showed that a priority. Maximum The readiness of entrepreneurial business is a minor factor engineering business management. Personal factors and the lowest priority group. Factors involved engineering business associates. The results of the survey and analysis found that the causal relationship of the parties involved engineering the East. The third factor is the personal appearance

factors, factors involved business associates, business management factors. The analysis of causal variables using LISREL model analysis showed that the stimulus / stimulus on three sides. The effect size with high self-discipline can be a model to guide the preparation of the engineering business for the ASEAN Economic Community by absolute majority.

Keyword : Participatory business associate model for ASEAN community

บทนำ

แผนนโยบายทางเศรษฐกิจของประเทศไทยภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจที่มีจุดมุ่งหมายจะใช้อุตสาหกรรมเป็นตัวนำในการพัฒนาเศรษฐกิจแม้ในปัจจุบันรัฐบาลได้กำหนดนโยบายพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศให้เป็นระบบเศรษฐกิจบนพื้นฐานความคิดสร้างสรรค์ (Creative Economy) ซึ่งตามที่ United Nations Conference on Trade and Development : UNCTAD ให้คำจำกัดความไว้โดยรวมว่าคือระบบเศรษฐกิจที่สะท้อนถึงกระบวนการซึ่งรวมเอาวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีเข้าไว้ด้วยกัน และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบันจึงทำให้ Creative Economy โดดเด่นขึ้น มาท่ามกลางระบบการผลิตอุตสาหกรรมแบบดั้งเดิมและภาคการเกษตร (กระทรวงอุตสาหกรรม, ม.ป.ป.) แต่งานวิจัยพัฒนาการเศรษฐกิจมหภาคของไทย และทางเลือกในอนาคต (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2550 : 9) รายงานแนวโน้มของอนาคตเศรษฐกิจไทยด้านโครงสร้างเศรษฐกิจว่าสัดส่วนของการผลิตในภาคอุตสาหกรรมน่าจะเริ่มอยู่ในระดับคงที่แต่การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมน่าจะยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ต่อไป โดยอาจเข้าสู่ระดับใกล้เคียงละ 90-100 ในอีกประมาณ 20 ปีข้างหน้า

จากเป้าหมายการรวมตัวกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะก่อให้เกิด การเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี ส่งผลให้ประเทศไทยต้องปรับตัวเตรียมความพร้อมรองรับ การเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านแรงงาน โดยประเทศไทยได้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกันในเรื่อง คุณสมบัตินี้ (Mutual Recognition Arrangements : MRAS) ของสาขาบริการวิชาชีพ ที่สำคัญ ได้แก่ วิชาชีพ สาขาวิศวกรรม แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาลบัญชี สถาปนิก และนักสำรวจ (พัชรวัลย์ วงศ์บุญสิน, 2554) ประกอบกับ พัฒนาการความร่วมมือของประเทศไทยในภูมิภาคอาเซียนยิ่ง ทวีให้เกิดการแข่งขันระหว่างแรงงาน มีฝีมือ นำมาซึ่งความ สิ้นใจศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบ (Model)การมีส่วนร่วมภาคี ธุรกิจในกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมในภาคตะวันออก เพื่อเตรียมการพัฒนาธุรกิจอย่างมีทิศทางและเพื่อสร้าง ความตระหนักในการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ ธุรกิจที่มุ่งสู่ประสิทธิภาพทางธุรกิจพร้อมจะมุ่งสู่การแข่งขัน ทั้งใน ระดับอาเซียนและระดับโลก ได้อย่างเหมาะสมตาม ศักยภาพของภาคีเครือข่ายธุรกิจอุตสาหกรรมที่จะรองรับ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมภาคีเครือข่าย ธุรกิจอุตสาหกรรมภาคตะวันออก
2. เพื่อพัฒนาโมเดลการมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจ วิศวกรรมภาคตะวันออก
3. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล การมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจวิศวกรรมภาคตะวันออก

ผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดการแบบมีส่วนร่วมภาคี เครือข่ายธุรกิจอุตสาหกรรม

สรุปผลการศึกษาระดับการจัดการแบบมีส่วนร่วม ภาคีเครือข่ายธุรกิจอุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้

ความสำคัญสูงสุดคือ ด้านความพร้อมของผู้ประกอบการ ธุรกิจวิศวกรรม รองลงมาคือ ปัจจัยการจัดการธุรกิจ ปัจจัย ส่วนบุคคล และกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่ำสุดคือ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจวิศวกรรม

2. เพื่อพัฒนาโมเดลการมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจ วิศวกรรมภาคตะวันออก

สรุปผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี การมีส่วนร่วม ภาคีธุรกิจวิศวกรรมภาคตะวันออก และข้อมูลการสนทนา กลุ่มด้านปัญหา อุปสรรค และองค์ประกอบที่จำเป็นในการ พัฒนาโมเดลการมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจวิศวกรรมภาคตะวันออก พบว่า ปัจจัยที่ทำให้การมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจวิศวกรรม ประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย ปัจจัยคุณลักษณะ ส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับ การศึกษา ปัจจัยการมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจประกอบด้วย 1) การค้นหาสาเหตุและความต้องการ, 2) การวางแผน และดำเนินการ, 3) การตัดสินใจ, 4) การปฏิบัติการ, 5) การประเมินผล 6) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ นอกจากนี้ ยังพบว่า ปัจจัยการจัดการธุรกิจ จะประกอบด้วย 1) ด้านทรัพยากรมนุษย์ 2) ด้านการเงิน 3) วัสดุอุปกรณ์ 4) การบริหารงานทั่วไป 5) ด้านการตลาด 6) ด้านจริยธรรม 7) การบริหารข้อมูลข่าวสาร 8) การบริหารเวลา 9) การบริหาร การวัดผล มีผลต่อความพร้อมของผู้ประกอบการธุรกิจ วิศวกรรมเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการ มีส่วนร่วมภาคีธุรกิจวิศวกรรมภาคตะวันออก

พบว่า ปัจจัยการจัดการธุรกิจ (BM) และปัจจัย ความพร้อมของประกอบการธุรกิจวิศวกรรม เพื่อรองรับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Prepare) อยู่ในระดับค่อนข้าง ดี เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) พบว่า ค่าความเบ้ของตัวแปรปัจจัยการจัดการธุรกิจ (BM) และปัจจัยความพร้อมของผู้ประกอบการธุรกิจวิศวกรรม เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Prepare) มีการ แจกแจง ของค่าขนาดอิทธิพลในลักษณะที่เบ้ซ้ายค่าขนาด

อิทธิพลส่วนใหญ่จึงมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย ปัจจัยการมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจ (PB) มีการแจกแจงของค่าขนาดอิทธิพลในลักษณะที่เบ้ขวา ค่าขนาดอิทธิพลส่วนใหญ่จึงมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าความเบ้และค่าความโด่ง พบว่ามีค่า 0.004- 0.050 และ 0.021 - 0.049 ตามลำดับ ซึ่งมีตัวแปรที่มีค่าความเบ้ และค่าความโด่งไม่เกิน +0.05 ที่อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ว่าลักษณะการแจกแจงตัวแปรเป็นโค้งปกติ (Meyer. 2006 : 50) ได้แก่ ปัจจัยการมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจ (PB) ปัจจัยการจัดการธุรกิจ (BM) และปัจจัยความพร้อมของผู้ประกอบการ ธุรกิจวิศวกรรมเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Prepare) และการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยในครั้งนี้มีขนาดที่ใหญ่เพียงพอให้ข้อมูลมีแนวโน้มการแจกแจงเข้าใกล้การแจกแจงของ โค้งปกติ จึงสรุปได้ว่า ข้อมูลมีลักษณะการแจกแจงใกล้เคียงกับโค้งปกติ ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์เส้นทาง

ปัจจัยเชิงสาเหตุและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยเชิงสาเหตุกับความพร้อมของผู้ประกอบการธุรกิจวิศวกรรมเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่า 0.61, 0.57, 0.70 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงสาเหตุกับตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรเชิงสาเหตุทุกตัวมีความสัมพันธ์กับความพร้อมของผู้ประกอบการธุรกิจวิศวกรรมเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Prepare) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการศึกษาระดับการจัดการแบบมีส่วนร่วมภาคีเครือข่ายธุรกิจอุตสาหกรรม พบว่า ปัจจุบันสภาพแวดล้อมทางธุรกิจได้รับผลกระทบจากความเจริญของเทคโนโลยี นวัตกรรมและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่เสียหายไปค่อนข้างมาก ความพร้อมของผู้ประกอบการ

ธุรกิจวิศวกรรม จึงมีความสำคัญในการจัดการเพื่อให้ธุรกิจได้ดำเนินไปอย่างราบรื่น มีความสำเร็จ ซึ่งจะประกอบด้วย คุณวุฒิ วิทยุฒิ เงินทุน ทรัพยากร ประสิทธิภาพในการทำงาน เพศ เพราะการประกอบการธุรกิจวิศวกรรม จะต้องคำนึงถึงคุณสมบัติที่จะนำมาพิจารณา คือ 1) ความรู้ในวิชาชีพ เป็นทั้งผู้บังคับบัญชา ผู้นำทางด้านเทคโนโลยี และการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพ 2) เพศ เพราะการทำงานด้านวิศวกรรม จะต้องอาศัยสภาพของร่างกายและความอดทนความแข็งแกร่งในการทำงาน บุคลิกภาพของวิศวกรโรงงานสภาพของร่างกายต้องดี สภาพการเคลื่อนไหวแข็งแรงและทำต้องไม่มีปัญหาในการทำงาน เพราะสภาพการทำงานในโรงงานอาจจะเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ต้องกล้าตัดสินใจในเหตุการณ์เฉพาะหน้า 3) ประสิทธิภาพในการทำงานตลอดจนไหวพริบและสติปัญญา ในการทำงาน การมีไหวพริบและสติปัญญาที่ดีเป็นคุณสมบัติหนึ่งที่สำคัญ ส่วนใหญ่สภาพการทำงานในโรงงานมีปัญหามาก ในแต่ละวันจะเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทน ความเป็นผู้ใหญ่เนื่องจาก ต้องรับผิดชอบงานค่อนข้างสูง การที่มีจิตใจที่มั่นคง แสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ พร้อมทั้งจะพัฒนาเป็นผู้นำในอนาคต เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีผลต่อการผู้ประกอบการธุรกิจวิศวกรรม สอดคล้องกับวีไล แจ็งบุญ (2555) ได้ทำการวิจัยในเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรสายสนับสนุนและ ช่วยวิชาการ สังกัดคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)” พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลทางด้าน อาชีพ ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กันต่อการรับรู้ เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกันอย่างมีระดับ นัยสำคัญทางสถิติ .05 นอกจากนี้การจัดการธุรกิจมีความสำคัญต่อธุรกิจวิศวกรรมเพราะจากผลการวิจัยพบว่า ในปัจจุบันการพัฒนาภาคีธุรกิจวิศวกรรมภาคตะวันออกส่วนใหญ่ไม่ว่า จะเป็นหน่วยงานเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ ต่างหน่วยต่างทำงานกันไปไม่เคยเกี่ยวข้องกัน

หน่วยงานที่ทำงานคล้ายคลึงกัน อยู่นอกกับการแก้ปัญหาวันต่อวัน เพื่อให้ธุรกิจของตนอยู่รอด มีการทำงานซ้ำซ้อนกันในพื้นที่เดียวกัน แต่ละหน่วยงานก็มีการส่งข่าวสารข้อมูลไหลเวียนกันอยู่ภายในหน่วยงานของตน และข้อมูลข่าวสารมีค่อนข้างจำกัด การทำงานใช้กรอบความคิดหรือหลักการเฉพาะที่เคยใช้อย่างใดอย่างหนึ่ง พัฒนาในสาขาแคบๆ และเป็นไปตามนโยบายขององค์กร หรือแม้แต่องค์กรชุมชนในหมู่บ้านเดียวกันก็ต่างกลุ่มต่างทำงานของตนไปไม่เคยติดต่อกันหรือกิจการของกันและกัน ไม่เคยให้คำปรึกษาหารือซึ่งกันและกันเพราะการพัฒนาบุคคลหรือองค์กรก็จะใช้สิ่งต่างๆ ที่พอจะทำได้ใกล้มือ และอาจมีการออกแบบใหม่ หรือสร้างชิ้นใหม่ถ้าจำเป็น ซึ่งต้องเสียเวลาค้นหายาวนาน ดังนั้นการมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจวิศวกรรมมีผลต่อธุรกิจวิศวกรรม หรือการมีเครือข่ายภาคีธุรกิจวิศวกรรมสามารถช่วยแก้ปัญหาข้างต้นได้ ด้วยการเปิดโอกาสให้บุคคลและองค์กรได้แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งบทเรียนและประสบการณ์กับบุคคลหรือองค์กรที่อยู่นอกหน่วยงานหรือองค์กรของตน และให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน เพื่อปรับปรุงการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างสมาชิก และการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารการวิจัยศึกษาฝึกอบรม หรือการตลาด และการแลกเปลี่ยนเครื่องมือในการประกอบอาชีพ เป็นต้น การมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจวิศวกรรมมีผลต่อธุรกิจวิศวกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมของธุรกิจในการได้ประโยชน์จากความเป็นเสรีทั้งด้านการค้า การลงทุนและบริการ การเสริมสร้างความรู้ด้านทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนแนวทางการขยายตลาดตามโอกาสและข้อตกลงใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้น และใช้ประโยชน์จากสิทธิพิเศษของประเทศเพื่อนบ้านในการผลิตเพื่อส่งออก สอดคล้องกับ เพ็ชรี รูปวิเศษรัตน์ (2548) ได้เสนอแนวคิดว่าการจัดการที่ดีในยุคปัจจุบัน ผู้ประกอบการจะต้องคำนึงถึงส่วนประกอบการจัดการธุรกิจหลัก 7 Ms ได้แก่ คน หรือบุคลากร (Man) เงินลงทุน(Money) วัสดุอุปกรณ์ (Materials) เครื่องจักรกลและเทคโนโลยี (Machine)

การจัดการ(Management) การตลาด (Marketing) และจริยธรรมในการประกอบธุรกิจ (Moral) แต่สิ่งที่ผู้ประกอบการจะต้องตระหนักและถือเป็นหัวใจอีกสิ่งหนึ่งคือ จริยธรรมในการประกอบการ(Moral) เพราะผู้ประกอบการจะต้องมีความรับผิดชอบในจริยธรรมทางธุรกิจ คือ ผู้ประกอบการต้องมีความประพฤติที่ดีงามต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม หมายความว่า การดำเนินธุรกิจที่มุ่งหวังแต่ผลกำไรทางธุรกิจอย่างเดียว จะไม่สามารถดำรงอยู่ในยุคปัจจุบันได้ เพราะสังคมมีการเปิดกว้างมีการรับรู้ที่รวดเร็ว เพราะฉะนั้นหากผู้ประกอบการมีการกระทำที่ผิดที่เป็นการเอาเปรียบการคดโกง หรือไม่ถูกต้อง หรือผิดศีลธรรม ฯลฯ ย่อมได้รับการต่อต้านจากลูกค้าหรือสังคมหรือลูกค้าอาจเลิกซื้อสินค้าหรือบริการ หรือต้องถูกกักตุน บุคลากรฟ้องร้องหรือลาออกไป ฉะนั้นผู้ประกอบการจะต้องคำนึงถึงความถูกต้องในการดำเนินการ ต้องมีการมอบหรือตอบแทนให้กับสังคมควบคู่ไปกับการดำเนินธุรกิจด้วยพร้อม ๆ กัน ซึ่งการกระทำที่เป็นเรื่องของจริยธรรมในการดำเนินธุรกิจนี้ต้องครอบคลุมตั้งแต่ภายในองค์กรของตนก่อน คือบุคลากรที่เป็นลูกน้อง แล้วจึงออกไปสู่ภายนอกองค์กร ได้แก่ เจ้าหนี้ ผู้ส่งสินค้าหรือวัตถุดิบให้ ลูกค้าและชุมชนสังคมที่ธุรกิจตั้งอยู่ ตลอดจนจนประเทศชาติและโลกใบนี้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. การจัดการแบบมีส่วนร่วมภาคีเครือข่ายธุรกิจอุตสาหกรรม จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการทำธุรกิจอุตสาหกรรม เพราะจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวในด้านการค้าและการลงทุน อันเนื่องมาจากการลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด ทั้งด้านมาตรการภาษีและมาตรการที่มีใช้ภาษี รวมถึงการส่งเสริมความร่วมมือเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน ดังนั้น จึงนับเป็นโอกาสสำคัญสำหรับผู้ประกอบการที่จะต้องเร่งปรับตัวและใช้โอกาสจากการลดอุปสรรคทางการค้าและการลงทุนต่างๆ ให้ในการแข่งขันสูง การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ นอกจากจะช่วยเสริมสร้าง

ความสามารถของประเทศภายในกลุ่มและยังเปิดโอกาสทางด้านการค้าการลงทุนที่กว้างมากขึ้นด้วย จึงส่งผลให้เกิดการแข่งขันที่สูงตามมาด้วย ดังนั้นการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลงจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยหลีกเลี่ยงและบรรเทาผลกระทบในเชิงลบที่อาจจะเกิดขึ้น รวมถึงการช่วยให้สามารถใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่โดยแนวทางการปรับตัวที่ทุกภาคส่วน สามารถนำมาใช้ อาจพิจารณาได้ทั้งเชิงรุกและเชิงรับ ทั้งนี้ต้องอาศัยการจัดการแบบมีส่วนร่วมภาคีเครือข่ายธุรกิจอุตสาหกรรมในการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรม

2. การวิจัยในระยะต่อไป ควรให้ความสำคัญกับแนวทางการเปลี่ยนแปลงของสังคม และการเป็นปัจเจกที่เป็นผู้กระทำ การเปลี่ยนแปลง โดยให้ครอบคลุมถึง

ประเด็นอื่นๆ ที่ยังไม่มีการศึกษา หรือประเด็นที่มีการศึกษาน้อย ทั้งนี้เพื่อเติมเต็มช่องว่างขององค์ความรู้ที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและพัฒนาในเรื่องการมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจวิศวกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อเตรียมความพร้อมรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ

ตรวจสอบและทบทวนนโยบายและมาตรการต่างๆ ที่เน้นการมีส่วนร่วมภาคีธุรกิจวิศวกรรม เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากปัจจัยหรือองค์ประกอบในหลาย ๆ ด้าน ในการแก้ปัญหาจึงต้องคำนึงถึงรากฐานของปัญหาอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการบริหารธุรกิจ

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ สมรักษ์.(2555). **“พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารความรู้ทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมต่อเรื่อง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC.”** วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน การจัดการการสื่อสารองค์กรมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย และคณะ.(2550). **ยุติธรรมชุมชน: การเปิดพื้นที่ของชุมชนในการอำนวยความสะดวก ยุติธรรม.** กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- พัชรวัลย์ วงศ์บุญสิน, (2554)**อาเซียนและบริบทแวดล้อม ด้านการยอมรับมาตรฐานความสามารถในการประกอบอาชีพ: บทบาท หลักการและแนวปฏิบัติ.**สืบค้นเมื่อวันที่ 16 มกราคม2557จาก;<http://www.wiruch.com/articles>.
- เพ็ชรี รุประวิเชียร. (2547). **เอกสารประกอบการสอนเรื่อง การจัดโครงการอาชีพอิสระ.** เชียงใหม่ :สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาอาชีพศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิล แฉงบุญ. (2555) **“ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรสายสนับสนุนและช่วยวิชาการ สังกัดคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC).”** วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- Alfred Radcliffe-Brown, A. R. “On Social Structure,” **Journal of the Royal Anthropological Institute of Great Britain and Ireland.** 4(5) : 45-46 ; May, 1940.
- Tannenbaum, Robert, Irving R Wechsler and Fred Massarik, (1950) **Leadership and Organization ; A behavioral Science Approach.**New York:McGraw - Hill Book Company.
- Tannenbaum, Robert and Warren H, Schmidt.(1973). **How to Choose a Leadership Pattern.** Harvard Business Review 35 , 8 (May - June): 49 - 52